SZKOŁA GŁÓWNA
GOSPODARSTWA
WIEJSKIEGO

Dr hab. Sławomir Giziński
specjalista rozrodu zwierząt
Katedra Chorób Dużych Zwierząt i Klinika
Zakład Rozrodu Zwierząt Andrologii i Biotechnologii
Instytut Medycyny Weterynaryjnej SGGW
w Warszawie

Warszawa 25.08.2025 r

Recenzja rozprawy doktorskiej lekarza weterynarii

Dariusza Jagódki

pt. „Ocena składu flory bakteryjnej pochwy i jej wpływu na wybrane wskaźniki płodności u suk hodowlanych"

Promotor: dr hab. Piotr Socha prof. UWM

Promotor pomocniczy dr nauk wet. Edyta Kaczorek Łukowska

Uniwersytet Warmińsko – Mazurski w Olsztynie

Wydział Medycyny Weterynaryjnej Katedra Rozrodu Zwierząt z Kliniką

Szkoła Główna
Gospodarstwa
Wiejskiego w Warszawie

Instytut Medycyny
Weterynaryjnej

Katedra Chorób Dużych
Zwierząt i Klinika

ul. Nowoursynowska 100
02–797 Warszawa
+48 22 593 61 91

Podstawną prawną niniejszej recenzji jest uchwała Rady Naukowej Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Warmińsko- Mazurskiego z dnia 4 lipca 2025 roku wyznaczającego mnie na Recenzenta.

Przekazana do recenzji dysertacja Pana lekarza weterynarii Dariusza Jagódki składa się z dwóch spójnych tematycznie publikacji dotyczących wpływu flory bakteryjnej pochwy na płodność u suk hodowlanych. Podjęty przez Doktoranta- klinicystę temat bardzo Recenzenta cieszy, albowiem w praktyce lekarsko-hodowlanej nadal nie ma pewnych protokołów postępowania co do pobierania materiału bakteriologicznego, interpretacji wyników posiewów i leczenia zarówno profilaktycznego jak i interwencyjnego. Wynika to z faktu, że flora bateryjna pochwy jest układem dynamicznym zależnym od bardzo wielu czynników. Dlatego wnikliwe obserwacje kliniczne publikowane przez

lekarzy praktyków są cennym wkładem w rozwój kluczowych dla medycyny weterynaryjnych dziedzin takich jak bakteriologia czy rozród zwierząt.

Recenzowana rozprawa liczy ogółem 83 strony. Publikacje stanowiące podstawę rozprawy, poprzedzone są streszczeniem w języku polskim i angielskim, przeglądem literatury, opisem założeń badawczych, zastosowanej metodyki, a także dyskusją, wnioskami, spisem piśmiennictwa oraz podsumowaniem w klasycznym układzie pracy naukowej. Spis literatury dotyczący wstępu, założeń, metodyki i dyskusji liczy 65 pozycji i, co warte podkreślenia, większość z nich została napisana w ciągu ostatnich 15 lat. Dysertację kończy dokumentacja dotycząca udziału poszczególnych autorów w publikacjach stanowiących podstawę rozprawy, dołączona jest również ankieta dla właścicieli biorących udział w badaniu a także stosowne zgody.

Zawarte w rozprawie artykuły mają charakter prac oryginalnych i zostały opublikowane: w roku 2023 – 1 publikacja Vaginal aerobic bacteria of healthy bitches and those with fertility problems (Polish Journal of Veterinary Science Vol. 26, No. 4 (2023), 733–739), 2024 – The prevalence of Mycoplasma canis in the vaginas of breeding bitches publikacja (Journal Veterinary Reascher J Vet Res 68, 347-353, 2024). Czasopisma te uznaje się za bardzo cenione i figurują na liście JCR. We wszystkich artykułach Doktorant widnieje jako pierwszy autor i główny wykonawca eksperymentu odpowiedzialny za przygotowanie doświadczenia, wybór metodyki, analizę danych oraz autorstwo większej części manuskryptów, choć w pierwszej publikacji nie jest autorem korespondencyjnym. Przemawia to za samodzielnością i dojrzałością badawczą Autora. Tytuł recenzowanej rozprawy lekarz weterynarii Dariusza Jagódki odpowiada zagadnieniom poruszanym w przedłożonych publikacjach, choć czytając manuskrypt trudno oprzeć się wrażeniu, że to prewalencja *Mycoplasma spp*. i jej skutki są głównym zainteresowaniem Autora co wg Recenzenta powinno być ujęte w tytule rozprawy. Prezentowane w dysertacji prace z pewnością znalazły

Szkoła Główna
Gospodarstwa
Wiejskiego w Warszawie

Instytut Medycyny
Weterynaryjnej

Katedra Chorób Dużych
Zwierząt i Klinika

ul. Nowoursynowska 100
02–797 Warszawa
+48 22 593 61 91

uznanie dość skrupulatnych i krytycznych na tym poziomie recenzentów czasopism. Świadczy to o wysokim poziomie naukowym publikowanych artykułów, a także o właściwym planie badawczym, dobrze dobranej metodyce i logicznie zestawionych wnioskach. Łączny IF obydwu prac wynosi 2,1 a suma punktów ministerialnych aż 240.

We wstępie będącym jednocześnie przeglądem piśmiennictwa lek.wet Dariusz Jagódka w sposób bardzo jasny i zrozumiały tłumaczy zasadność podjętego tematu. Wskazuje na rozbieżności literaturowe w występowaniu poszczególnych drobnoustrojów w zależności od przyjętej metodyki i czynników osobniczych. W sposób dość szczegółowy Autor prezentuje dane literaturowe na temat rozmieszczenia ilościowego bakterii w różnych odcinkach pochwy, choć nie tłumaczy na tym etapie co rozumie pod pojęciami izolat czy szczep. We wstępie Doktorant wskazuje luki literaturowe, analizuje je z punktu widzenia klinicysty, widzi wątpliwości, zadaje pytania aplikacyjne i przetwarza je na cele swojej dysertacji. Charakteryzuje skład flory bakteryjnej w różnych fazach cyklu oraz jej wpływ na zdrowie i płodność suk. Na podstawie cytowanej literatury Autor konkluduje, że do tej pory nie udało się ustalić, czy istnieje istotna różnica diagnostyczna w składzie flory bakteryjnej między sukami hodowlanymi bez problemów rozrodczych tymi z problemami. Wiele prac cytowanych przez lek.wet Dariusza Jagódkę podaje sprzeczne wyniki. We wstępie autor także wspomina o najbardziej nowoczesnych technikach identyfikacji bakterii stosowanych na bazie klasycznych wymazów w medycynie weterynaryjnej, takich jak spektrometria mas typu MALDI-TOF oraz metoda API (ang. analytical profile index), polegająca na testach biochemicznych mających na celu identyfikację gatunku bakterii. W drugiej części wstępu Autor charakteryzuje problem prewalencji i chorobotwórczego działania *Mycoplasma canis* na wskaźniki rozrodczości u suk, co wpisuję się w ostatnio modny kliniczny trend zainteresowania tym zakaźnikiem. Ze środowiska hodowców psów jak i lekarzy

Szkoła Główna
Gospodarstwa
Wiejskiego w Warszawie

Instytut Medycyny
Weterynaryjnej

Katedra Chorób Dużych
Zwierząt i Klinika

ul. Nowoursynowska 100
02–797 Warszawa
+48 22 593 61 91

zajmujących się rozrodem często płyną pytania i wątpliwości związane z rolą *Mycoplasma canis* w patologii funkcji rozrodczych. Autor w tej części wstępu w sposób syntetyczny, aczkolwiek nieco rozbudowany charakteryzuje strukturę, występowanie i wpływ rodziny *Mycoplasmataceae* na płodność zwierząt domowych w tym w szczególności psów. W tej części dysertacji Doktorant cytuje bardzo świeże publikacje skupiając się głównie na odpowiedzi immunologicznej gospodarza na zakażenie, ale również na diagnostyce tych specyficznych zakażeń. Konkluzją wynikającą z przytoczonego przeglądu literatury dotyczącego mykoplazm jest próba oceny występowania *Mycoplasma canis* w pochwie u suk hodowlanych i wpływu na wybrane wskaźniki rozrodu u suk. Nakreślone przez Doktoranta cele badawcze wynikają bezpośrednio zarówno z piśmiennictwa jak i z klinicznych spostrzeżeń lekarza praktyka dla Recenzenta wydają się trafne i logiczne choć cel 4 powinien być zredagowany jaśniej. Dla przejrzystości pracy wg Recenzenta warto by było w dysertacji sformułować obok celów także hipotezy badawcze.

Szkoła Główna
Gospodarstwa
Wiejskiego w Warszawie

Instytut Medycyny
Weterynaryjnej

Katedra Chorób Dużych
Zwierząt i Klinika

ul. Nowoursynowska 100
02–797 Warszawa
+48 22 593 61 91

Materiały i metody zastosowane w pracy zostały już wysoko ocenione przez recenzentów czasopism w których się ukazały, więc nie budzą większych zastrzeżeń, choć warto byłoby wspomnieć w jaki sposób wyznaczano fazę cyklu. Recenzent również zastanawia się jak rozumieć informację „ jedynym dopuszczalnym stanem chorobowym, niewykluczającym grupy badawczej, były cechy zapalenia pochwy np. obecność wypływu z pochwy o różnym charakterze”? Wg Recenzenta zdanie to wymaga komentarza

Pierwsza z cyklu publikacji D. Jagódka, E. Kaczorek-Łukowska, R. Graczyk, P. Socha „Vaginal aerobic bacteria of healthy bitches and those with fertility problems” Polish Journal of Veterinary Sciences Vol. 26, No. 4 (2023), 733–739 ocenia występowanie

bakterii tlenowych u suk hodowlanych , wartym podkreślenia jest fakt ,iż materiał pobrano od dużej grupy badawczej – 275 suk. Uzyskane wyniki osiągają trzy pierwsze postawione przez Doktoranta cele badawcze i stanowią cenne dla lekarzy klinicystów informacje. Twórcza dyskusja i rzetelna analiza statystyczna dopełniają znaczną wartość opublikowanej pracy. Pewne zastrzeżenia Recenzenta budzi jedynie wiarygodność danych ankietowych , bo to na jej podstawie dokonuje się głównie podziału na suki zdrowe i w przeszłości chore np. – miarodajność oceny fazy cyklu przez właściciela jest względna w szczególności jeśli chodzi o metestrus / anestrus co może mieć kluczowe znaczenie z uwagi na immunosupresyjne działanie progesteronu, a co z tym idzie wzrost mikroflory

Druga z cyklu publikacji pt" The prevalence of Mycoplasma canis in the vaginas of breeding bitches" Dariusz Jagódka, Edyta- Kaczorek Łukowska, Piotr Socha J Vet Res 68, 347-353, 2024 dotyczy tej części badań Doktoranta w której szukał obecności *Mycoplasma canis w* pochwie u suk hodowlanych i łączył to występowanie z problemami w rozrodzie. W tej publikacji badano także korelację między kryciem a występowaniem *M.canis* a także koegzystencję tego zakaźnika z innymi drobnoustrojami. Uzyskane przez Doktoranta wyniki są kolejnym mocnym dowodem na autochtoniczność występowania *M.canis* w pochwie u suk. Odsetek suk z zaburzeniami płodności i tych które zachodziły łatwo w ciążę i rodziły zdrowe potomstwo u których stwierdzono obecność *M.canis* był bardzo zbliżony. Jest to jasny sygnał dla hodowców i lekarzy weterynarii , iż sama obecność tego drobnoustroju w pochwie nie świadczy o jego zjadliwości i negatywnym wpływie na układ rozrodczy suk. Jest to o tyle istotne, iż często młode, wartościowe pod względem hodowlanym samice były eliminowane z rozrodu, a samo

Szkoła Główna
Gospodarstwa
Wiejskiego w
Warszawie

Instytut Medycyny
Weterynaryjnej

Katedra Chorób
Dużych Zwierząt i
Klinika

ul. Nowoursynowska
100
02–797 Warszawa
+48 22 593 61 91

wykrycie kwasu nukleinowego *Mycoplasma canis* było zupełnie niepotrzebnie demonizowane.

Część opisową dysertacji kończą 4 logiczne wnioski wypływające z przeprowadzonych przez doktoranta badań. Wnioski te mają jak najbardziej charakter aplikacyjny i będą już przydatne w codziennej praktyce lekarzy weterynarii zajmujących się leczeniem małych zwierząt. Spojrzenie klinicysty nieskrępowane skomplikowaną metodyką w tej pracy wydaje się być najbliższe prawdy. W ostatnich dwudziestu latach dynamiczny rozwój diagnostyki na poziomie komórkowym, molekularnym czy nanocząsteczkowym sprawił, że w medycynie weterynaryjnej nasz pacjent zszedł nieco na plan dalszy. Dysertacja doktorska Pana lek. wet Dariusza Jagódki stanowi swoisty powrót do nurtu prac klinicznych co budzi uznanie i radość Recenzenta. Pytania i wątpliwości Recenzenta, zawarte w tej recenzji w żaden sposób nie umniejszają wartości tej pracy, bo przecież cytując klasyka „lepsze są błędy entuzjasty od obojętności mędrca”

Reasumując, oceniana rozprawa doktorska charakteryzuje się trafnością wyboru tematu. Przedstawiony w dysertacji cykl publikacji jest integralny tematycznie i w sposób znaczny przyczynia się do rozwoju tak ważnych dla medycyny i medycyny weterynaryjnej dyscyplin jakimi są bakteriologia i rozród zwierząt. Wyniki pracy stanowią także mocną podstawę do kontynuacji badań w poruszanych tu kierunkach badawczych. Doktorant lek.wet Dariusz Jagódka wykazał się dużą wiedza teoretyczną świetnym warsztatem klinicznym a także umiejętnością twórczej dyskusji, pracy w zespole i celnej interpretacji uzyskanych wyników.

Szkoła Główna
Gospodarstwa
Wiejskiego w Warszawie

Instytut Medycyny
Weterynaryjnej

Katedra Chorób Dużych
Zwierząt i Klinika

ul. Nowoursynowska 100
02–797 Warszawa
+48 22 593 61 91

Z dużą satysfakcją stwierdzam, iż recenzowana praca doktorska Pana lekarza weterynarii Dariusza Jagódki stanowi dość jasne i rzetelne rozwiązanie przedstawionej problematyki badawczej spełniając tym samym wszystkie ustawowe wymogi i kryteria nadania stopnia doktora w dziedzinie weterynaria zgodnie ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Wobec powyższego zwracam się do Wysokiej Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie o dopuszczenie pracy doktorskiej Pana lekarza weterynarii Dariusza Jagódki do dalszych etapów postepowania doktorskiego.

Szkoła Główna
Gospodarstwa
Wiejskiego w
Warszawie

Instytut Medycyny
Weterynaryjnej

Katedra Chorób
Dużych Zwierząt i
Klinika

ul. Nowoursynowska
100
02-797 Warszawa
+48 22 593 61 91